

bringes til Ophør ved Slutningen af dette Aar, er der ikke mere Brug for det. Med selve Kornordningen forsvinder Ernæringsraadet ganske af sig selv. Hvis det derimod bliver nødvendigt at fortsætte med en Kornordning af lignende Art, formoder jeg, at en ny Lov, vedrørende Kornordningen af Høsten 1918, vil benytte dette Organ for det Aar, det da drejer sig om. Det vil Rigsdagen da faa Lejlighed til at udtale sig om. Men i den Lov, der er givet, er der givet mig fuld Bemyndigelse til at tilvejebringe en administrativ Ordning i Overensstemmelse med, hvad Lovens Forvaltning krævede, og denne Lovens Bemyndigelse har jeg anvendt i fuld Overensstemmelse med Lovens Anvisning, at det staaende Landbrugsudvalg skulde bistaa mig dermed.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) siger til sidst, at det maa jeg vide, at hvis der sker Alliancer under den nye Valglov, vil det komme til at gaa ganske frygteligt med denne Valglov, idet alle Bestræbelser saa vil blive rettet paa at faa den ophevet. Jeg maa indtrængende anmode det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) om endelig at afstaa fra at tænke paa Valgalliance med det nye Højre, for hvis de to Partier slutter sig sammen og gaar til Valg i Valgfællesskab, vil det komme til at hævne sig frygteligt paa den nye Valglov. Eller tør jeg spørge, om det kun er, naar de Radikale indgaar Valgalliancer, at noget saadant indtræder? Er det dog virkelig muligt, at en Politiker, der har spillet en saa overordentlig stor Rolle her i Landet, kan sige noget saa frygtelig meningsløst som, at fordi en Valglov benyttes paa den ene eller anden Maade, skulde de Medlemmer, som har ment, det var ønskeligt at bevare Enmandskredse her i Landet, pludselig kaste sig over en anden Valglov! Nej, jeg tror ikke, der ræsonneres saa urimeligt om politiske Ting her i Rigsdagen. Saafremt Valgloven benyttes paa den ene eller den anden Maade, vil det, der bestemmer dens fremtidige Liv, være, om Repræsentationen gennem Valgloven bliver det, som man har tilsigtet, en forholdsmæssig Repræsentation, og om de samlede Stemmer, som afgives paa de to eller flere Partier, opnaar en nogenlunde forholdsmæssig Repræsentation. Det er dette, som vil være afgørende for denne Valglovs Liv, og intet som helst andet.

Første Viceformand (K. M. Klausen):
Folketingsmanden for Odense Amts 5te

Valgkreds har bedt om Ordet. Da det er tredje Gang, det ærede Medlem beder om Ordet, kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Slengerik: Jeg har ikke kunnet nøjes med en kort Bemærkning, fordi jeg ikke er sikker paa, at jeg i de to Minutter, som en kort Bemærkning maa være, kan faa sagt lige det, jeg ønsker. Ærede Medlemmer vil erindre, at jeg har bebrejdet det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard), at medens han i 1909 havde udtalt, at under en europæisk Krig vilde Danmark være i den allerstørste Fare for Indblanding, har han under disse Dages Forhandlinger og paa Møder ude i Landet udtalt, at der var ikke ringeste Fare. Jeg tillod mig saa at spørge det ærede Medlem, hvor det kunde være, at han ansaa Forholdene for at være saa forandrede. Det ærede Medlem svarede mig, at han ønskede ikke at give noget Svar derpaa her. Da jeg spurgte ham, om det laa i, at et Svar fra hans Side kunde være uheldigt af Hensyn til vore udenrigspolitiske Forhold, svarede det ærede Medlem Ja. Det var derfor, han ikke ønskede at give noget Svar. Saa tillod jeg mig at oplyse det ærede Medlem om, at han ikke havde været slet saa nænsom overfor den Fare, der kunde være for Danmarks udenrigspolitiske Forhold, da han holdt sin Tale i Odense, for der havde han sagt, hvad han mente, det var blevet refereret offentligt, og nu var det blevet Offentligheden bekendt. Da det ærede Medlem fik Ordet, vilde han imidlertid ikke ind paa, hvad han havde sagt i Odense. Nej, for det, det ærede Medlem sagde i Odense, skulde bruges i Agitationen af hans Meningsfæller rundt omkring, det maatte ikke siges herinde, det gik ikke an, saa kunde det ærede Medlem risikere, at det blev modbevist, og saa duede det ikke længere. Det nærmeste, det ærede Medlem kunde komme, var, at han kunde sige, at Forholdene var blevet forandret siden 1909, der var foretaget Foranstaltninger, som var Offentligheden bekendte, men som han ikke ønskede at omtale her. Ja, det er rigtigt, der er foretaget Foranstaltninger, der er Offentligheden bekendte. Men det var ogsaa Foranstaltninger, som var det ærede Medlem bekendte, da han den 12. Februar 1909 holdt den Tale, hvori han fortalte os, at der var mindst lige saa stor Fare for Danmark for at blive inddraget i Stridighederne under